

[Hartel.]

vi er fælles om som Danske, og som ogsaa præger Politiet, saaledes at jeg ikke tror, at en Forandring af en teknisk Ordning for Politiets Arbejde vil have nogen Indflydelse i forringende Retning paa det af det ærede Medlem Hr. Elgaard fremførte Forhold.

Jeg vil gerne indledningsvis komplimentere den højtærede Justitsminister for hans Forelæggelsestale den 11. Februar. Jeg glædede mig meget over denne Tale, baade over dens Form og dens Indhold, og min Tilfredshed med den er ikke blevet ringere, efter at jeg har haft Lejlighed til at læse den i det officielle Referat. Justitsministeriets Kommission af 19. Juni 1925, som har været nævnt af det ærede Medlem Hr. Hedtoft-Hansen, gaar som bekendt ind for et fælles Statspoliti for Danmark. Jeg vilde foretrække, at man kaldte dette Politi for Rigspoliti, lige saa godt som man har opfundet Betegnelsen Rigspolitichef. Naar vi er ved disse Betegnelser og Titler, vil jeg henstille til den højtærede Justitsminister, at man, naar den endelige Bestemmelse engang skal træffes om, hvad de forskellige Grupper skal benævnes, tager Politiets Organisationer med paa Raad, idet det ikke er ligegyldigt for de paagældende, hvad de skal benævnes; det er dog dem, der skal bære Betegnelsen til daglig. Jeg ser ikke, at det for vort Vedkommende er saa afgørende, hvad Betegnelsen bliver, naar den i øvrigt dækker det, der er Tale om.

Ved Behandlingen af det Lovforslag, der førte til Loven af 31. Marts 1928, stod, saa vidt jeg har kunnet overse Forhandlingerne, Socialdemokratiet ene om at fremføre Kommissionens Krav om et Enhedspoliti. Venstrepartiet var afgjort imod Fællespolitiet, og de Radikale og de Konservative kunde i det mindste ikke foreløbigt tilraade, at man gik til en saadan Ordning. Jeg kan ikke af de Ordførertaler, jeg har haft Lejlighed til at høre her, blive klar paa, om det Interregnum, man da forudsatte, er udløbet, eller om vi atter skal vente nogen Tid, inden dette „foreløbig“ er afsluttet. Jeg synes — og derom er vi enige inden for vor Gruppe —, at der er gode Grunde, der taler for Overgang til et Rigspoliti for Danmark. For det første vil Politistyrken kunne anvendes overalt, bedre afpasset efter Behovet end under den nuværende Ordning. Personalet vil kunne udnyttes fuldt ud, Ordningen vil byde bedre Avancementsmuligheder for de dygtige inden for Etaten, alle Sager vil være tilnærmelsesvis sikrere paa en ensartet og hurtig Behandling end nu, og Vanskeligheden med de Kompetencestridig-

heder, der under den nuværende tvedelte Ordning kan opstaa, bliver bortelimeret ved Overgangen til et saadant Enhedspoliti.

Men for at Ordningen kan blive fuldkommen, maa Rigspolitichefen efter vor Opfattelse have en stærkere accentueret Myndighed end efter det foreliggende Lovforslag. Det er ikke nok, at hans Arbejde begrænses, som jeg har set det opfattet, til at omfatte Udnævnelser, Lønningsvæsen og Regnskabsvæsen. Det maa faktisk være den øverste Ledelse, som lægges i denne Mands Haand, og de Ordre, der udgaar derfra, maa være bindende for hele Politikorpset ned gennem alle Grader. Det er muligt, at man ikke er moden til at tage dette nu, og at det er derfor, man, om jeg saa maa sige, tager lidt med Glacéhandsker paa dette Spørgsmaal; men Konsekvensen af Forslaget maa være denne.

Vi er ogsaa tilfredse med, at man fremtidig foreslaar Politifuldmægtigene statsansat, idet den nuværende Ordning med privat Ansættelse gennem Politimestrene absolut ikke er anbefalelsesværdig eller en Ordning, der bør kunne være varig.

Vi ser gerne, at den Sørordning, der hersker for Sønderjylland, kunde ophæves ved dette Lovforslags Ophøjelse til Lov.

Det er ogsaa rimeligt, at Arresthusene Landet over overtages af Staten, saaledes at de kan blive moderniseret og ensartet indrettet og Behandlingen kan blive ensartet i de forskellige Arresthuse. Der er maaske nogle, der erindrer det — maaske fortjente, maaske ufortjente — Ry for Mildhed og hjemlig Hygge, som Arresthuset i Hjørring i sin Tid opnaaede i Offentligheden — jeg siger udtrykkelig: fortjent eller ufortjent; det skal jeg ikke afgøre, men blot det, at sligt kan fremføres, er uheldigt; man maa have Sikkerhed for, at der er en fuldkommen ensartet Behandling.

Over for de Betragtninger af finansiel Art, som det ærede Medlem Hr. Elgaard anstillede, vil jeg sige, at det ikke kan undgaas, at disse paavirker ogsaa mig og vor Stilling til Forslaget. Det er givet; at vi ikke kan have en Ordning, som lægger større Byrder paa Landkommunerne end hidtil og eventuelt aflaster Storbyen. Jeg saa helst, at hele Politiordeningen kom til at hvile paa Staten, saaledes at Staten bar samtlige Udgifter og vi undgik hele Refusionssystemet for dette Omraades Vedkommende. Vi kender jo andre Omraader, Forsvarsvæsenet o. s. v., hvor Staten er ene om at bære Udgifterne til Foranstaltninger, som Almenvellet kræver, og paa